

Εκδήλωση Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου: «Από την Στάχτη στο Φως»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#)

Το βράδυ της Κυριακή, 17 Μαΐου 2026, πραγματοποιήθηκε στην Παπαχαραλάμπειο αίθουσα της Ναυπάκτου εκδήλωση της Ιεράς Μητροπόλεως, η οποία αναφερόταν σε τέσσερεις σημαντικές επετείους: στην Άλωση της Πόλης, στον Μεγάλο Ξεσηκωμό του 1821, την Έξοδο του Μεσολογγίου και την Απελευθέρωση της Ναυπάκτου. Ο τίτλος της ήταν: «Από την Στάχτη στο Φως».

Την οργάνωση της εκδήλωσης είχε η Χορωδία Δημοτικής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως και συμμετείχε σ' αυτήν με τμήματά του ο Ναυπακτιακός Χορευτικός Όμιλος «Ναύς». Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο [Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος](#), ο Δήμαρχος

Ναυπακτίας κ. **Βασίλειος Γκίζας**, ο Πρόεδρος του Περιφερειακού Συμβουλίου Δυτικής Ελλάδος κ. **Χρήστος Παΐσιος**, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Ναυπακτίας κ. **Άγγελος Σταυρόπουλος** και πλήθος κόσμος.

Στην έναρξη της εκδήλωσης απηύθυναν χαιρετισμό ο Σεβασμιώτατος, ο Δήμαρχος και ο Πρόεδρος του Περιφερειακού Συμβουλίου.

Ο Σεβασμιώτατος στο χαιρετισμό του είπε ότι, αν και δεν γνωρίζει τις λεπτομέρειες της εκδήλωσης, είναι βέβαιος ότι θα είναι πολύ καλή, λόγω των συντελεστών της, κυρίως του χοράρχη της Χορωδίας Δημοτικής Μουσικής της Μητροπόλεως κ. **Παντελή Αναστασόπουλου**, αλλά και του κ. **Γιάννη Βαφειάδη**.

Το πιστοποιούν άλλες εκδηλώσεις που έχουν οργανώσει. Αναφερόμενος στο θέμα της εκδήλωσης είπε ότι καλύπτει ένα μεγάλο χρονικό διάστημα από την Άλωση της Πόλης, το 1453, έως την απελευθέρωση της Ναυπάκτου, το 1829, που έγινε το κλειδί για την απελευθέρωση και άλλων περιοχών, με ενδιάμεσα μεγάλα γεγονότα, τον Μεγάλο Ξεσηκωμό του 1821 και την Έξοδο του Μεσολογγίου το 1826, της οποίας γιορτάζουμε φέτος τα 200 χρόνια και στην οποία συμμετείχαν και σκοτώθηκαν πολλοί Ναυπάκτιοι, περίπου 325, αλλά και πολλοί Εξοδίτες, κυρίως Σουλιώτες, ήλθαν και κατοίκησαν στην Ναύπακτο. Τόνισε ιδιαίτερα ότι σ' αυτό το μεγάλο διάστημα της σκλαβιάς έπαιξε σημαντικό ρόλο η Εκκλησία. Αυτή κράτησε τον λαό στην πίστη, λόγω της θρησκευτικής και πολιτιστικής διαφοράς με τους Οθωμανούς.

Και έθεσε το ερώτημα: Πως θα είμασταν τώρα, αν συνέβαινε σε μας ό,τι έγινε στο δυτικό Ρωμαϊκό Κράτος, το οποίο κατέλαβαν οι Βάνδαλοι, οι Γότθοι, οι Φράγκοι και τώρα όλοι αυτοί μαζί με τους αυτόχθονες αποτελούν μια ενότητα; Τι θα γινόταν, αν και εμείς δεν διατηρούσαμε, με την δράση της Εκκλησίας, την διαφορετικότητά μας από τους Οθωμανούς;

Στον χαιρετισμό του ο Δήμαρχος Ναυπακτίας κ. **Βασίλειος Γκίζας**, μεταξύ άλλων, είπε ότι στην εκδήλωση αυτή θυμόμαστε γεγονότα που στιγμάτισαν την ελληνική ιστορία. Θυμόμαστε δύο πτώσεις και δύο απελευθερώσεις: τις πτώσεις της Κωνσταντινούπολης και του Μεσολογγίου (Άλωση και Έξοδο) και την απελευθέρωση της Ναυπάκτου, καθώς και την έναρξη του Αγώνα για την ελευθερία το 1821.

Και επεσήμανε ότι τα γεγονότα που έχουν το στοιχείο της απώλειας, της πτώσης, έχουν εγκαθιδρυθή μέσα στην καρδιά των Ελλήνων σε σπουδαιότερη θέση από τα άλλα γεγονότα, διότι δεν τα ξεχνάμε και έγιναν εφελθήρια για άλλα σημαντικά γεγονότα. Σ' αυτά ο άνθρωπος δεν αναμετράται με τον αντίπαλο, αλλά με τον εαυτό του, ο οποίος μέσα από τις πτώσεις διατηρεί δυνάμεις, ώστε να αντέχη και μετά την πτώση να έρχεται η αναγέννηση, μετά τον σταυρό να ακολουθή η ανάσταση. Κλείνοντας συνεχάρη όλους τους συντελεστές της εκδήλωσης.

Στον χαιρετισμό του ο κ. **Χρήστος Παΐσιος**, Πρόεδρος του Περιφερειακού Συμβουλίου Δυτικής Ελλάδος, μεταξύ άλλων, είπε ότι τέτοιες εκδηλώσεις, που είναι «μνημόσυνα» τα οποία συνδέουν την ιστορία με καλλιτεχνικές εκφράσεις, τυπώνονται καλύτερα στην συνείδηση του κόσμου. Είπε, επίσης, ότι η πτώση της Πόλης ήταν η γενεσιουργός αιτία της αντίστασης που ακολούθησε. Ο Αυτοκράτορας δεν την παρέδωσε, η Αγία Σοφία καταπατήθηκε και αυτό πέρασε στα δημοτικά τραγούδια, μπήκε στο υποσυνείδητο του Έθνους και έφερε την Επανάσταση, η οποία νομιμοποιήθηκε από την θυσία του Αυτοκράτορα, που δεν συνθηκολόγησε. Επεσήμανε, επίσης, ότι αντισταθήκαμε στους Οθωμανούς, αλλά και στους Ενετούς Χριστιανούς, οι οποίοι μας πίεσαν πολύ, αλλά δεν ενδώσαμε. Ακόμη υπογράμμισε ότι είναι σημαντικό να πέση φως σε πτυχές της τοπικής μας ιστορίας, διότι η Ναύπακτος και επί Βυζαντίου και στην Ενετοκρατία, αλλά και επί Τουρκοκρατίας ήταν διοικητικό κέντρο.

Η εκδήλωση είχε υψηλή καλλιτεχνική ποιότητα συνδυάζοντας λόγο, τραγούδι και χορό με προσεγμένη σκηνοθεσία και φωτισμό ανάλογο με το θέμα του λόγου ή του τραγουδιού που ακουγόταν. Αυτός ο συνδυασμός βοηθούσε στην μετάδοση μηνυμάτων και συναισθημάτων και έκανε την εκδήλωση επιβλητική.

Την Χορωδία της Ιεράς Μητροπόλεως δίδαξε και διηύθυνε ο κ. **Παντελής Αναστασόπουλος**. Την διδασκαλία των χορευτικών τμημάτων είχε ο κ. **Γιάννης Βαφειάδης**. Την ορχήστρα αποτελούσαν οι: **Παναγιώτης Μήτσος**, λαούτο, **Βασιλική Μήτσου**, βιολί, **Τσακμάκης Θεόδωρος**, κλαρίνο, **Λιάσκος Λάζαρος**, κρουστά, **Ιωάννης Αναστασόπουλος**, τύμπανο, κανονάκι ο **Παντελής Αναστασόπουλος**, ο οποίος είχε την ενορχήστρωση και την διεύθυνση της ορχήστρας.

Τα κείμενα που αναγνώσθηκαν έγραψε η φιλόλογος κ. **Ευθυμία Σταυρογιαννοπούλου**. Στην εκδήλωση διαβάστηκαν και επιλεγμένα αποσπάσματα από το μυθιστόρημα του Ισίδωρου Ζουργού «Η Αηδονόπιτα». Τα κείμενα ανέγνωσαν μέλη της Χορωδίας και ο ηθοποιός **Γεώργιος Κατσάμπας**.

Στον επιβλητικό επίλογο της εκδήλωσης παρατάχθηκαν πάνω στην σκηνή χορωδοί, μουσικοί και χορευτές και η χορωδία, με την σκηνή να φωτίζεται με γαλάζιο φως, τραγούδησε ορισμένες χαρακτηριστικές στροφές από την «Ύμνο στην Ελευθερία» του Διονυσίου Σολωμού και στο τέλος, με την σκηνή να φωτίζεται με άπλετο λευκό φως, έψαλε τις δύο στροφές του Εθνικού Ύμνου.

[Για περισσότερες Φωτογραφίες πατήστε εδώ](#)